Tek başına bir ordu

Yazan ve Çizen: Gürbüz Azak

DELİ BALTA

Yıl 2 • Sayı 38 • 15 Ağustos 1984 • 20 TL

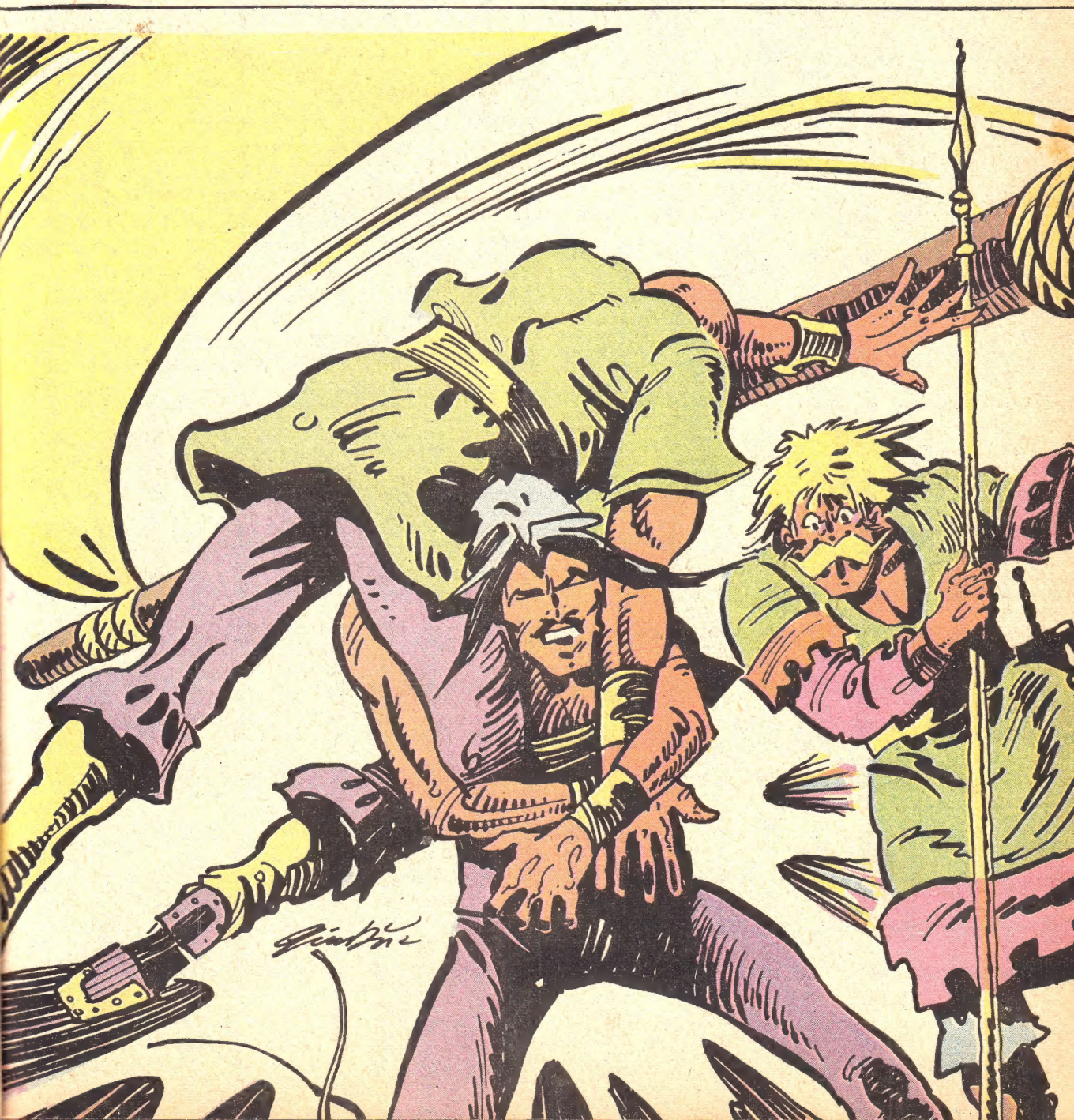

DELİ BALTA'dan sizlere

Ağalar, beyler;
Dört yıl var ki birbirimizi tanırız; nâmım dillerinizde dolaşır olmuştur. Şimdi, karşılıklı sohbet imkânına nâil olduk. Size kendimi şöylece takdim ederim:
Kuru gavga ve şöhret için kimseye el kaldırmadığım, hiçbir Allah kulunu incitmediğim bilinsin! Biz, Allah'ın dinini ve vatanın şerefini düşünürüz; ölmemiz ve öldürmemiz bunun içindir.
Toprağımıza kast ve din düşmanlığı niyeti ile hareket eden namerd kim olursa olsun, affetmem! Şahsıma, üstüme, başıma ve olmayan malıma göz diken hırsıza ise dokunmayı zül sayar, elimi kirletmem.
Biz, emire riâyeti, ulemâya rağbeti, her işte adâleti düstur bellemişiz.
Bizim toprağımız, bir baştan öbür başa mukaddestir. Çünkü kullara adâlet ile muamele eylenir. Kimseye zulm etmeyiz. Bizim yurdumuzda kimse devletinden, milletinden şikâyetçi değildir. Yalnız kendi rahatlarını, kendi keyiflerini düşünen krallar, diktatörler, Osmanoğulu'nun adâletli idaresinden rahatsız olmuşlardır. Onu zayıf düşürmek, onu ortadan kaldırmak için her fırsatta, her yolu denemişlerdir. Cinayetlerini, hiyanetlerini gizleyebilmek için ve yalanlarına herkesi inandırabilmek için dînimize, yurdumuza saldırmışlardır.
İşte, benim gavgam bunlardır!
Bugüne kadar takip ettiğiniz maceralarıma şöyle bir göz gezdirin; bundan sonrakilere de bu mîyârla bakın... Yukarda dediğim gâyeye muhalif bir iş işlemişsem, yüzüme çarpabilirsiniz.
Biz, Allah'ın emirlerine muhalefeti günah, devletin emirlerine muhalefeti suç bilmişiz.

★★★

Bundan sonra burada sizinle hem sohbet edecek hem de adıma çıkan bu dergi ve bu derginin hizmetlerinden anlatacağız. Yeter ki görüşelim...
Milletimi severim. Bugüne kadar hep gavgalarda rastgeldiniz bana... Çocuklarla alâkadar olamadık. Evlâdım yoktur amma bütün Türk ve Müslüman evlatları benim küçük kardeşlerimdir.
Eğer ki, küçük kardeşlerimden birisi ile ziyâde samimi olur isek, vazifeye giderken onu dahi yanıma alabilirim. Kim gelir benimle?
Bu kadar hasbihal yetişir.Görüşene kadar sıhhat ve afiyete düçar olasız.

Tek başına bir ordu — Yazan ve Çizen: Gürbüz Azak
DELİ BALTA

Her ayın 1'inde ve 15'inde çıkar
Yıl 2 • Sayı 38 • 15 Ağustos 1984

İhlâs Matbaacılık ve Dağıtım A.Ş. adına sahibi: ENVER ÖREN
Sorumlu Yayın Müdürü: RAHİM ER ● Yazı İşleri Müdürü: ŞABAN ÇİBİR ● Teknik Müdür: SITKI KAZANCI ● ADRES: Deli Balta çizgi roman dergisi, Nuruosmaniye Caddesi No: 17/1-14 Cağaloğlu-İstanbul ● Tel: 526 31 46 ● Telex: 22000 yuas-tr ● BASKI: Hizmet Gazetecilik ve Matbaacılık Ltd. Şti İstanbul ● DAĞITIM: Hür Holding A.Ş. ● ABONE ÜCRETİ Yıllık (24 Sayı) 480.-TL Bir yıldan az abone kaydı yapılmaz ● Yurt dışı abone ücreti 10 D.M. ● İLÂN TARİFESİ: Arka kapak 200.000.- TL. Kapak içi 150.000.- TL. Abone ve eski sayıları isteme servisi: 524 57 86 - 524 57 87 Fatih Caddesi 158/1 Fatih-İstanbul ● POSTA ÇEK No: 135 12-7 ● TELİF HAKKI: İhlâs Matbaacılık ve Dağıtım A.Ş. ● Bu dergi, Türkiye Gazetesi Yayın Topluluğuna dahildir.

Gece yeniden gürledi...
Kara gemi, içindeki korsanlardan daha korkulu görünüyordu.
Kara bir hayalet gibi sallana sallana gidiyordu. Sabah ise olacağa hiç benzemiyordu.
BU TEKNEYİ TÜRKLERDEN SATIN ALMIŞTIK. İYİ Mİ?
Tekne öyle sağlam yapılmıştı ki, denizin öfkesine ve iri dalgalara hiç aldırmıyordu...
Kaptan köşküne giren biri nefes almadan anlattı:
KAPTAN, BEN BU TÜRKLERDEN BİRİNİ TANIYORUM. ADI: DELİ BALTA. ONU SAĞ BIRAKMASAK İYİ OLUR!
Kaptan yumruğunu masaya vurdu.
MERAK ETME. BİRİ DEĞİL, ÜÇÜ DE ÖLECEK! AMA, BENİM İSTEDİĞİM GİBİ!..
Hiddeti büyümüştü nedense...
"MUTLU OLMAK İSTİYORSAN BİR MÜSLÜMAN ÖLDÜR". BU SÖZ ÜÇYÜZ YILDIR SÖYLENİR! ÜÇYÜZ YILDIR!
11

Sonra oradakilere döndü
ÜSTELİK BU TÜRKLERDEN ALINACAK ÖCÜM VARDIR... SİZE ANLATMADIM!
BAKIN BANA... İYİ BAKIN! BU GÖZÜMÜ KİM KÖR ETTİ SANIYORSUNUZ?
HİÇ UNUTMAM... ILIK BİR İLKBAHAR SABAHIYDI...
ÜÇ KİŞİ BİR OLUP OSMANLI TOPRAĞINA AT HIRSIZLIĞINA ÇIKTIK... ÜÇÜMÜZ DE KILIÇLIYDIK... İŞLER BAŞTAN İYİYDİ...
BİR ZAMAN SONRA KARŞIMIZA ÇOBAN KILIKLI BİR ÇOCUK ÇIKTI. ONU BEKLEMİYORDUK. USULCA KONUŞTU...
HOŞ GELDİNİZ AĞALAR... SAFALAR GETİRDİNİZ!
HAYROLA? BİR ŞEY Mİ YİTİRDİNİZ? SİZE YARDIM EDEBİLİRİM!
BİZ ÖNCE SUSUP KALDIK. SONRA ÇOCUĞA GÖZDAĞI VERMEK İSTEDİK. ÜÇÜMÜZ BİRDEN BAĞIRDIK ÇOCUĞA...
ÇEKİL YOLUMUZDAN DELİKANLI!
BURALARDA FAZLA AT VARMIŞ DİYE DUYARIZ...
BİRKAÇINI ALIVERELİM DEMİŞTİK TE!..
DELİKANLI İŞTE O SANİYE KAPLAN KESİLDİ...
NE DEDİNİZ, NE DEDİNİZ? ŞİMDİ GÖRÜRSÜNÜZ SİZ, ÖDLEK ÇAKALLAR!
VE ÜSTÜMÜZE ATILDI...
12

Ondan sonra olanlar oldu. Tifil delikanlı elindeki sopa ile üçümüze de yaman bir dayak attı.

İKİ ARKADAŞIM KAVGAYI BIRAKIP KAÇTILAR. YALNIZ KALIVERMIŞTIM...

KÖPEKSİZ KÖYMÜ BULDUNUZ REZİLLER! ÇABUK SEN DE DEFOL!

ÇEKİL YOLUMDAN YUMURCAK!

DÖNÜP GİTMEKTEN BAŞKA ÇAREM KALMAMIŞTI. BEN DE ÖYLE YAPTIM!..

BİR DAHA BU-RALARDA GÖR-MİYEYİM SİZİ!

YOKSA HİÇ ACIMAM, O KALIN KAFA-LARINIZI KIRIVERİ-RİM!

HEP BAĞIRIYORDU. SEKİZ-ON ADIM GİTMİŞTİM. KEN-DİME KI-ZIYOR-DUM...

BU SE-FERLİK SİZİ GÖRMEMİŞ OLAYIM!

Sonra aklıma yıldırım gibi bir düşünce geldi...

Bu çocuğu pekalâ öldürebilirdim. Bir denesem fena olmazdı... İşte o hızla...

...kılıcımı sıyırıp Türk çocuğuna fırlattım. Tam göğsüne nişan almıştım.

AL BAKALIM ZIPIR ÇOCUK! BANA EL KALDIRMAK NASIL OLURMUŞ ÖĞREN!

Çocuk bu kalleşliği sanki benden bekliyormuş gibi hazırlıklıydı. Eğilince kılıç kayıp geçti
GİDİNİN DOMUZU SENİ!
Sonra deyneğini kaldırıp bana doğru nişanladığını gördüm.
O İŞ ÖYLE OLMAZ BÖYLE OLUR!
Ve bütün kuvvetiyle fırlattı. Nasıl oldu anlıyamadım...
FFYYT!
Alçak sopa geldi, geldi, ve sol gözüme mızrak gibi saplandı...
14
HAYIR!
İŞTE O GÜN BU GÜN TÜRKLERDEN NEFRET EDERİM. ŞİMDİKİ FIRSATI İYİ DEĞERLENDİRECEĞİM!

Dışarıda fırtına hâlâ sürüyor, kara gemi salınarak ilerliyordu...
ALINACAK ÖCÜM VAR, YILLARDIR ALAMADIĞIM !..
ONLARI, TADINA VARA VARA ÖLDÜRECEĞİM ! SİZ BİLE "Bu nasıl ölüm?" DİYE ŞAŞACAKSINIZ !
ÖMÜR BOYU UNUTAMIYACAKSINIZ ! YETER Kİ SABAH OLSUN !
SABAHA BÜYÜK ŞENLİK VAR ARKADAŞLAR... İNANIN BANA !
BU ŞENLİK KIRK YIL DİLİNİZDEN DÜŞMEYECEK. KIRK YIL BENİ HATIRLAYACAKSINIZ !
Deniz az sonra yumuşadı. Dalgaların boyu kısaldı. Gürlemeler çırpınışa döndü ...

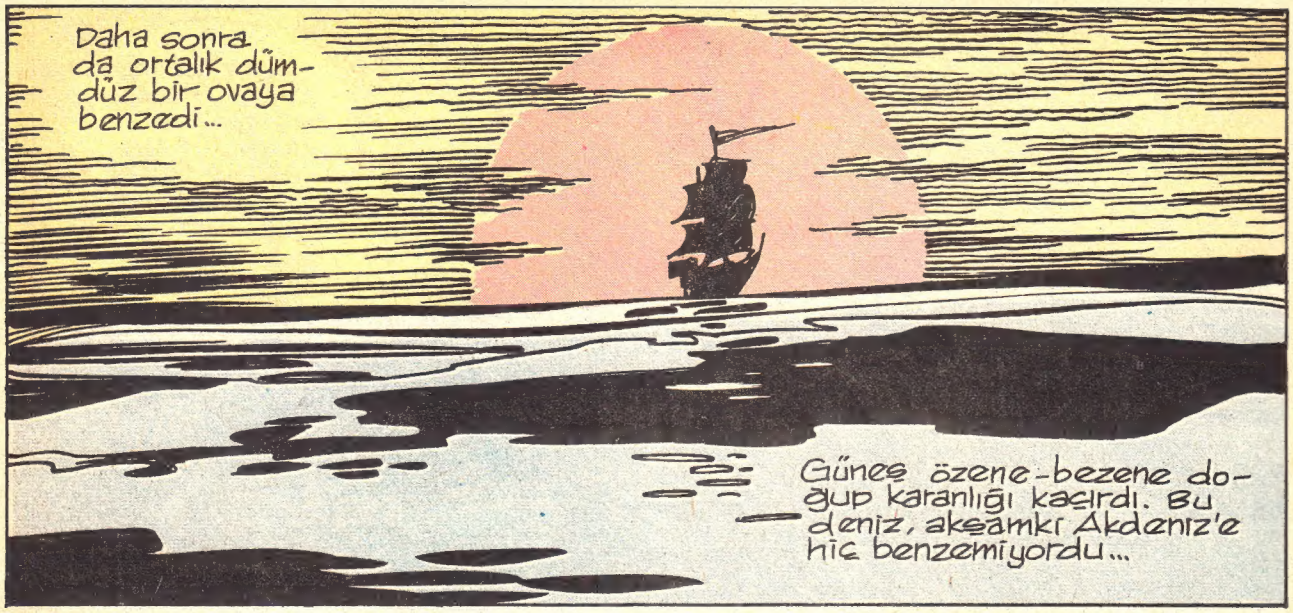
Daha sonra da ortalık dümdüz bir ovaya benzedi...
Güneş özene-bezene doğup karanlığı kaçırdı. Bu deniz, akşamki Akdeniz'e hiç benzemiyordu...

Gün ışırla ışımaz kaptanın adamı yaklaştı. köse'ye seslendi.
SENİ ÇOK SEVDİK DELİKANLI... KAPTAN SANA BİR İYİLİK DÜŞÜNDÜ. ÇOK KİBARDIR ZATEN!
BENİ MAHÇUP EDİYORSUNUZ... KAPTANI SEVİNDİRECEK NE YAPTIK Kİ!..

İnsan azmanı cevap verdi
YALNIZ DEĞİLSİN! ARKANDAKİ UZUN SAÇLIYI DA PEK SEVMİŞ KAPTANIMIZ...
ZATEN BÜTÜN MÜSLÜMANLARI SEVER O! HOH HOH HOY!

Deli Balta, olacakları anlar gibiydi.

Süslü de bir şeyler sezinlemekte gecikmedi. öyleca bakıp kaldı...

Köse az sonra kaptanın karşısında idi...
GETİRDİM KAPTAN. DEDİĞİNİZ GİBİ Mİ YAPACAĞIZ EFENDİM?..
EVET! AYNEN ÖYLE... İP HAZIR MI? AĞLAYIP SİZLAMALARINA SAKIN ALDIRMA.
ÜRKSÜNLER, KORKSUNLAR BİZDEN! ADIMIZ ANILINCA YEDİ BUÇAK ÖTEYE KAÇSINLAR!
Sonra hafakan basmış gibi ayağa fırladı
BUNLARA ACINMAZ, TAMAM MI?
İSKELE KURULUNCA GELİRİM HAYDİ ŞİMDİ İŞİNE!
Tekrar krize girdi...
DÜN SANA ANLATTIĞIM GİBİ!
TIPKISINI İSTİYORUM. HİÇ BİR ŞEY YANLIŞ OLMASIN! DURMA ARTIK!
SEVE SEVE KAPTAN. BU İŞİ ZEVKLE YAPACAĞIM!
Ayı Servan Köse'ye baktı:
HAYDİ BAKALIM KORKUSUZ TÜRK, YÜRÜ!

Dışarı çıktılar. Süslü köse olanlara bir türlü akıl erdiremiyordu. Servan'ın yanında uslu uslu gitmekteydi.
DÜN NE DEDİ KAPTAN? İŞİN ÇOK MU ZOR SAHİ?
HAYIR. HİÇ ZORLUĞU YOK. BU İŞİ ÇOK YAPTIM. AZ SONRA SENİ ASACAĞIM VE RAHATLIYACAĞIM...
TÖREN BAŞLIYOR GALİBA! EPEYDİR NE SELENMEMİŞTİK. İŞİMİZ İŞ. KAÇIRMAYALIM TÖRENİ!
KAÇIRMAYALIM YA!
ANLAMADIM... BENİ Mİ ASACAKSIN, NİYE O?
ve feryadı bastı:
YETİŞ DELİ BALTAAAA!
SUSSANA SEN! CANIN NE KADAR DA KIYMETLİ! BÖYLE ÖLMEK HERKESE KİSMET OLMAZ!
Sabit Reis ile Deli Balta, köse'yi sıkboğaz eden Servan'a doğru fırladılar.
BIRAK ONU AHMAK OĞLU AHMAK! YOKSA KAFANI KIRARIM!
UTANMAZ, ARLANMAZ SENİ!
SANA NE YAPTI O?! KİME NE KÖTÜLÜK ETTİ SÖYLE!
18

En kestirme yoldan Servan'a doğru yettiler.
DUR! DİYECEĞİN VARSA BANA DE! ÇEK ELLERİNİ!
SİZDE MİSAFİRLERE BÖYLE Mİ DAVRANILIR? NE SIKILMAZ İNSANSIN SEN!!
Kısacık mesafeler uzamış gibiydi. Yıka-devire uçtular sanki.
ŞUNA BAK! HÂLÂ BIRAKMADI ÖKSÜZÜ! DUR DEDİM SANA!
VURABİLDİĞİN KADAR VUR REİS! KIRABİLDİĞİN KADAR KIR! BAŞKA ÇARE YOK. BUNLAR DOST DEĞİL!
ÇEK ELİNİ, YOKSA KÖTÜ EDERİM HA!
Ve az sonra Ayı Servan'ın tam belinin ortasına, yedi balyoz ağırlığında çelik halkalı bir topuk indi. Servan bunu hiç beklemiyordu.

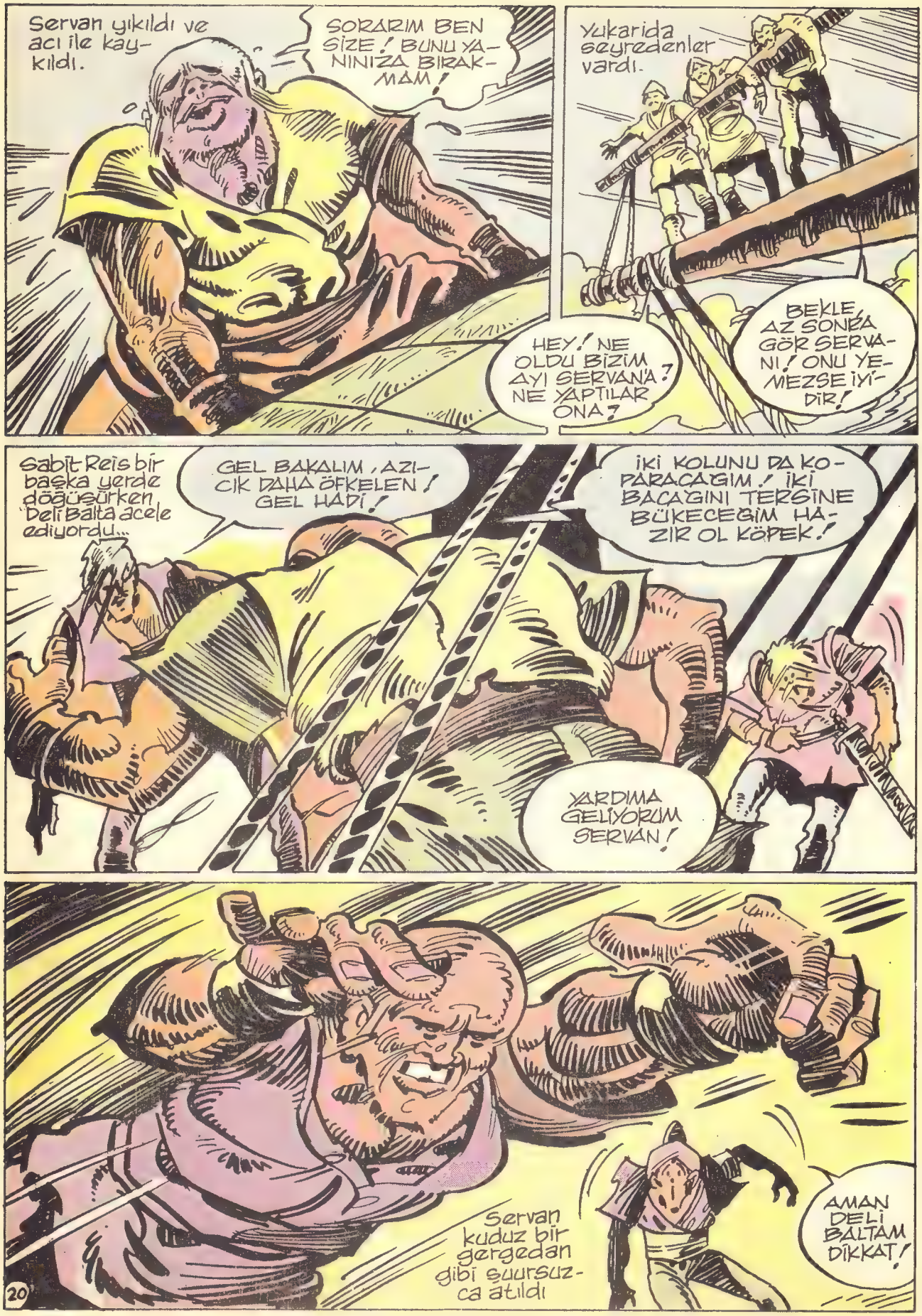
Servan yıkıldı ve acı ile kaykıldı.
SORARIM BEN SİZE! BUNU YANINIZA BIRAKMAM!
Yukarıda seyredenler vardı.
HEY! NE OLDU BİZİM AYI SERVANA? NE YAPTILAR ONA?
BEKLE AZ SONRA GÖR SERVANI! ONU YEMEZSE İYİDİR!
Sabit Reis bir başka yerde döğüşürken, Deli Balta acele ediyordu...
GEL BAKALIM, AZICIK DAHA ÖFKELEN! GEL HADİ!
İKİ KOLUNU DA KOPARACAĞIM! İKİ BACAĞINI TERSİNE BÜKECEĞİM HAZIR OL KÖPEK!
YARDIMA GELİYORUM SERVAN!
Servan kuduz bir gergedan gibi şuursuzca atıldı
AMAN DELİ BALTAM DİKKAT!

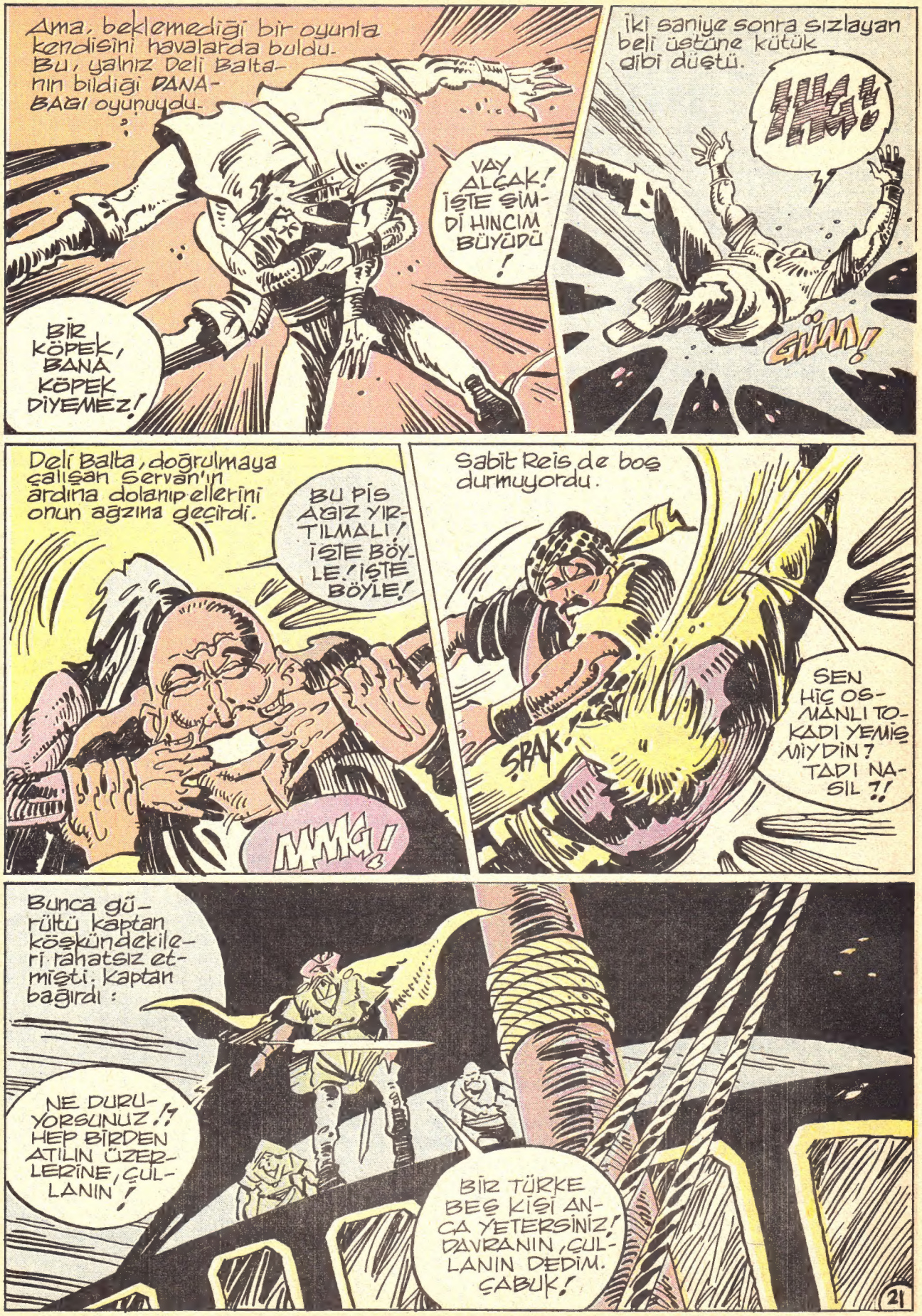
Ama, beklemediği bir oyunla kendisini havalarda buldu. Bu, yalnız Deli Baltanın bildiği DANA-BAĞI oyunuydu.
BİR KÖPEK, BANA KÖPEK DİYEMEZ!
VAY ALÇAK! İŞTE ŞİMDİ HINCIM BÜYÜDÜ!
İki saniye sonra sızlayan beli üstüne kütük gibi düştü.
İHH!
GÜM!
Deli Balta, doğrulmaya çalışan Servan'ın ardına dolanıp ellerini onun ağzına geçirdi.
BU PİS AĞIZ YIRTILMALI! İŞTE BÖYLE! İŞTE BÖYLE!
MMG!
Sabit Reis de boş durmuyordu.
ŞRAK!
SEN HİÇ OSMANLI TOKADI YEMİŞ MİYDİN? TADI NASIL?!
Bunca gürültü kaptan köşkündekileri rahatsız etmişti. Kaptan bağırdı:
NE DURUYORSUNUZ!? HEP BİRDEN ATILIN ÜZERLERİNE, ÇULLANIN!
BİR TÜRKE BEŞ KİŞİ ANCA YETERSİNİZ! DAVRANIN, ÇULLANIN DEDİM. ÇABUK!
21

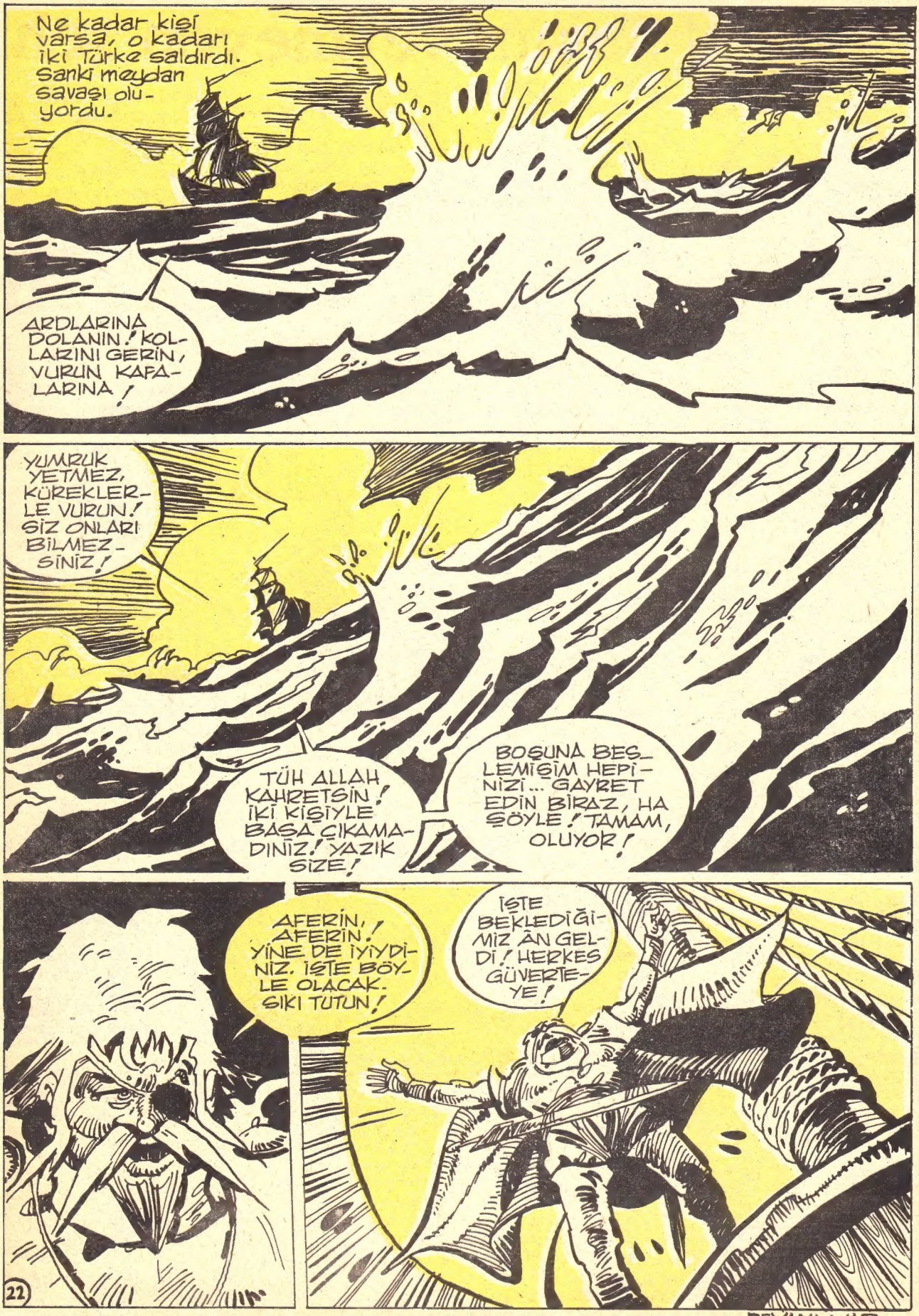
Ne kadar kişi varsa, o kadarı iki Türke saldırdı. Sanki meydan savaşı oluyordu.
ARDLARINA DOLANIN! KOLLARINI GERİN, VURUN KAFALARINA!
YUMRUK YETMEZ, KÜREKLERLE VURUN! SİZ ONLARI BİLMEZSİNİZ!
TÜH ALLAH KAHRETSİN! İKİ KİŞİYLE BAŞA ÇIKAMADINIZ! YAZIK SİZE!
BOŞUNA BESLEMİŞİM HEPİNİZİ... GAYRET EDİN BİRAZ, HA ŞÖYLE! TAMAM, OLUYOR!
AFERİN, AFERİN! YİNE DE İYİYDİNİZ. İŞTE BÖYLE OLACAK. SIKI TUTUN!
İŞTE BEKLEDİĞİMİZ ÂN GELDİ! HERKES GÜVERTEYE!
22
DEVAMI VAR

hikâyeler

Ömer Seyfettin

başını vermeyen şehit

Yarın arifeydi. Öbür günkü bayram için hazırlanan beyaz kurbanlar, küçük Grijgal palangasının etrafında oturuyorlardı. Karşıda... Yarım mil ötede Toygun Paşa'nın son kuşatmasında çılgın kışın hiddeti sayesinde kurtulan Zigetvar kalesi, sönmüş bir yanardağ gibi, simsiyah duruyordu. Hava bozuktu. Ufku, küflü demir renginde, ağır bulut yığınları eziyor... Sürü sürü geçen kargalar tam hisarın üstünden uçarken sanki gizli bir kara haber götürüyorlarmış gibi, acı acı bağırıyorlardı. Palanga kapısının sağındaki beden siperinde sahipsiz bir gölge kadar sakin duran Kuru Kadı yavaşça kımıldadı; ikindiden beri rutubetli rüzgârın altında düşünüyor, uzakta, belirsiz sisler içinde süzülen kurşunî kulelere bakıyordu. Bunların hepsi Türklerin elindeydi. Yalnız şu Zigetvar... yıkılmaz bir ölüm seddi halinde "Kızılelma" yolunu kapatıyordu. Sanki bu kara kargalar hep onun mazgallarından taşıyor, anlaşılmaz bir dilin çirkin sözlerine benzeyen sesleriyle her yanı gürültüye boğuyorlardı. Kuru Kadı içini çekti. Sonra "Ah..." dedi. İncecik, sinirli boynunun üstünde bir taş topuz gibi duran çıkık alınlı, iri kafasını salladı. Yeşil sarığını arkaya itti. Islak gözlerini ovuşturdu. Şimdiye kadar, asker olmadığı halde, her savaşa girmişti. Birkaç bin yeniçeriyle dört beş topu olsa... Bir gece içinde şu kaleyi alıvermek işten bile değildi! Şimdi hürdü, ne isterse yapabilirdi. Palanganın kumandanı Ahmet Bey, öteki boy beyleriyle beraber Toygun Paşa ordusuna katılıp Kapuşvar fethine gitmiş... Kapuşvar'dan sonra Zigetvar'ı saran ordu, kışın aman vermez zoruyla, zaptı yaza bırakarak Budin'e dönünce, o da askerleriyle tekrar palangasına gelmemiş, Toygun Paşa'nın yanında kalmıştı. Budin, Grijgal'den altı mil uzaktaydı. Palangaya yalnız Kuru Kadı karışıyordu; esmer zayıf yüzünü buruşturdu: "Palanga, palanga... ama topu tüfeği kaç kişi?" dedi. Bütün genç savaşçıları, Ahmet Bey, beraberlerine götürmüştü. Hisardakiler güçsüzlerden, bekçilerden, hastalardan, ihtiyar sipahilerden ibaretti. Hepsi

yüz on üç kişiydi! Düşman, galiba öteki palangalardan çekiliyordu. Yoksa burasını bırakmaz, mutlaka almağa kalkardı. Biraz eğildi. İnce yosunlu, soğuk sipere dirseklerini dayadı. Aşağıya baktı. İki üç asker beyaz koyunların arasında dolaşıyordu. Bir tanesi karşısına geçtiği iri bir koçu, başına dokunarak kızdırıyor, tos vurduruyordu. Öbürleri, elleri silâhlıklarında, bu oyunu seyrediyorlardı. Bağırdı:

- Oynamayın şu hayvanla...

Askerler, başlarını tepeerinden gelen sese doğru kaldırdılar. Kuru Kadı'dan hepsi çekinirlerdi. Gayet sert, gayet titiz, gayet sinirli bir adamdı. Âdeta deli gibi bir şeydi. Sabahtan akşama kadar namaz kılar, zikreder, geceleri hiç uyumazdı. Daha yatıp uyuduğunu kalede gören yoktu. Vali Ahmet Bey ona "bizim yarasa" derdi. Kuru Kadı'nın "daüsseher" denilen hastalığını kerametine de yoranlar vardı. Tekrar bağırdı:

- Haydi, artık akşam oluyor, içeri alın onları!.

Askerler koyunları toplamaya başladılar. Kuru Kadı'nın dirsekleri acıdı. Doğruldu. Tekrar Zigetvar'a baktı. Üst tarafındaki göl, kirli bakır bir levha gibi yeri kaplıyordu. Kargalar, havaya boşaltılmış bir çuval canlı kömür parçaları gibi karmakarışık geçiyorlar, sessizliği parçalayan keskin, sivri sesleriyle gaklıyorlardı. Kalbinde ağır bir üzüntü duydu. "Hayırdır inşallah..." dedi. Canı o kadar sakılıyordu ki... Elleri arkasında, başı önüne eğik, bastığı siyah kaplama taşlarına görmez bir dikkatle bakarak yavaş yavaş yürüdü. Derin bir karanlık kuyusunu andıran merdivenin dar basamaklarında kayboldu.

... Arife sabahı, herkes uyurken, o, her zamanki gibi yine uyanıktı! Mescit odasının önündeki taş yalakta, iki büklüm, abdestini tazeliyordu. Giden gece, daha gölgeden eteklerini toplayamamıştı. Bahçeye çıkan kapı kemerinde asılı kandil, sönük ışığıyla duvarları titretiyordu.

- Hey, çavuşbaşı... Hey!..

Elinden ibriği bıraktı. Kulak kabarttı. Bu, kaledeki nöbetçinin sesiydi. Kolları sıvalı, ayakları çıplak, başında takke, hemen yukarı koştu. Merdivende çavuşa rastgeldi. Onu itti. Yürüdü. Nöbetçinin yanına atıldı:

- Ne var?

- Kaleden düşman çıkıyor.

Erguvan rengi bir esmerlik içinde siyah bir kaya gibi duran Zigetvar'a baktı. Bu kayadan yine koyu, uzun bir karartı süzülüyor, palangaya doğru akıyordu.

- Bize geliyorlar, dedi.

Çavuşa döndü:

- Haydi, gazileri uyandır.

Devamı Var

Açıklama:

Bu kupondan 2 tane kesip gönderen Deli Balta Okuyucuları şu imkanlara sahiptir.

1- Türkiye Çocuk Dergisine 1.200.- Lira yerine 1.000.- Lira'ya 1 yıllık abone olabilirler.

2- Türkiye Gazetesi'nin yayınladığı kitaplarda % 30 tenzilat yapılır

3- Dağıttığımız yabancı pullardan 5 tane alabilir.

2 kuponla yukarıdaki üç imkândan ancak biri seçilebilir.

Yabancı pul almak isteyenler gönderecekleri zarfın üzerinde kendi adresleri ve 20 Liralık posta pulu yapıştırılmış ikinci bir zarf koymaları lâzımdır.

● ADRES:

Nuruosmaniye Cad.
Yeşilay İşhanı
No: 17/1-14
Cağaloğlu-
İSTANBUL

DELİ BALTA

Tenzilat kuponu

Türkiye
GÜNLÜK SİYASİ GAZETE
Gazetesi

Rehber Ansiklopedisi

Boğaz Köprüsü-İSTANBUL

A-B

Cild 2

Türkiye GAZETESİ İLE BİRLİKTE...